

Johan Schep

Niet zien maar toch geloven

Johannes 4:46-53

Het begon allemaal met een crisis in een gezin, waarvan de vader een belangrijke baan had bij de overheid, toen zijn geliefde zoon ziek werd. Door die crisis was zijn werk niet meer belangrijk. Hij ging wel aan Jezus denken! Geen berg was te hoog, geen afstand te groot om naar Jezus te gaan. Daarop antwoordde Jezus hem in het meervoud ('u') en Hij toonde het ongeloof van die generatie, die Hem alleen maar zocht vanwege de tekenen die Hij deed (Joh. 4:48).

De vader dacht dat Jezus alleen kon helpen, als Hij bij zijn zoon aanwezig zou zijn, maar Jezus gaf de vader Zijn directe belofte van genezing: 'Ga heen, uw zoon leeft' (vs. 50). De vader geloofde het woord, dat Jezus tegen hem zei en ging heen. De vader had geen controle over wat er in Galilea gebeurde, want hij was in Kana. Jezus kwam uit een van de dorpen waar veel wonderen waren gedaan (Matt. 11:20). Jezus ging niet in op het verzoek van de vader om met hem mee te gaan. Hij gaf hem wat Hij ook aan ons geeft, en wel Zijn Woord.

Als Jezus onze verzoeken weigert, dan is er een grotere zegen in Zijn gedachten. We kunnen bewijzen dat we Hem volledig vertrouwen bij de afwezigheid van tekenen. Jezus zei nooit: Wie ogen heeft, maar: Wie oren heeft, laat hem horen! Wij leven nog steeds in de tijd van het horen (Rom. 10:17). Na dit leven komt de tijd van zien (1 Joh. 3:2). De vader geloofde de Heere, want op die dag ging hij niet naar huis maar bleef in Kana. Dat kunnen wij opmaken uit het verband, want toen hij de volgende dag zijn dienaar tegenkwam, sprak hij over gisteren (Joh. 4:52). Zijn geloof werd dus later bevestigd. Zij zagen dat de genezing had plaatsgehad tijdens het uur dat Jezus het had gezegd. Hij kan niet liegen.

Wij zijn veilig als wij Zijn Woord vertrouwen. Wat een vreugde dat zijn geloof bevestigd werd, voordat hij thuis was. Er komt een dag dat wij ook thuis bij de Heere zijn. Dan zullen wij bevestigd worden, dat alles waar is wat Jezus beloofd en gezegd heeft in Zijn Woord. Laten wij er nu al van genieten tijdens onze levensweg naar huis. Dit is het geloof wat de Heere vreugde brengt, al hebben wij het nu nog niet ervaren. Wij weten ook niet of die zieke zoon geloofde, maar het geloof van de vader werkte wel aanstekelijk want zijn hele huis kwam tot geloof (vs. 53).

Eens zag ik op een graf in India de volgende woorden van Lukas 1:23. Daar staat: 'Het gebeurde toen de dagen van zijn dienstwerk voorbij waren, dat hij naar zijn eigen huis ging'. Laten wij ons nu al verheugen in wat God heeft bereid voor hen die Hem liefhebben (1 Kor. 2:9-10).

